

Merels onder druk

Structureel prijkt de Merel in de top van de ranglijst bij vogeltellingen in bebouwde gebieden, zoals de Jaarrond Tuintelling. In twee eeuwen tijd heeft de soort zich ontwikkeld van schuwe bosbewoner tot meest geziene stadsvogel. De meeste Merels per vierkante kilometer nestelen in stedelijk gebied met veel groen, in agrarisch cultuurland met veel heggen en in randen van gevarieerde loofbossen. Alleen waar nauwelijks struiken of bomen staan, ontbreekt de talrijkste broedvogel van Nederland.

Toch zijn er momenten in het seizoen dat de Merel minder wordt gemeld. Aan het einde van de zomer laten ze zich veel minder zien omdat ze dan in de rui zijn. Dit jaar viel dit samen met berichten over het uitbreken van het Usutu-virus. Waren er echt minder Merels, door sterfte, of was het de rui die ze deed laten schuilen? In Duitsland zorgde het virus voor een flinke sterfte onder de Merels. In Nederland lijkt het erg mee te vallen: de terugval in de nazomer was dit jaar niet sterker dan in 2015, en de aantallen zijn inmiddels weer op het niveau van voor de dip, zo zien we op tuintelling.nl.

Nadat de Merel als broedvogel jarenlang in aantal toenam, stagneerde de populatie in 2005. Daarna was de populatie stabiel, maar recentelijk valt op dat er in het voorjaar minder Merels geteld worden in stedelijk gebied dan voorheen. Toch wat aan de hand dus? Met onderzoek en tellingen hopen we meer inzicht te krijgen in achterliggende oorzaken.

> Sovon.nl/merel

Foto: Michel Geven

